

Håp gjennom Jesus Kristus

Hvorfor trenger jeg Jesu Kristi hjelp for å bli fullkommengjort?

Eldste J. Devn Cornish i De sytti fortalte:

Våre medlemmer [spør] ofte: “Er jeg et godt nok menneske?” eller “Vil jeg virkelig klare å komme til Det celestiale rike?” Det finnes naturligvis ikke noe slikt som “å være god nok”. Ingen av oss kan noensinne “utarbeide” eller “fortjene” vår frelse, men det er vanlig å lure på om vi er akseptable for Herren, og det er slik jeg forstår disse spørsmålene.

La meg være direkte og tydelig. Svarene på spørsmålene “Er jeg god nok?” og “Kommer jeg til å klare det?” er “Ja! Du kommer til å bli god nok” og “Ja, du kommer til å klare det så lenge du fortsetter å omvende deg og ikke bortforklarer eller er opprørsk.” Himmelen Gud er ikke en hjerteløs dommer som leter etter et påskudd til å kaste oss ut av spillet. Han er vår fullkomment kjærlige Far, som mer enn noe annet lengter etter å få alle sine barn hjem slik at de kan bo hos ham som familier for evig. Han ga virkelig sin enbårne Sønn for at vi ikke skulle gå fortapt, men få evig liv! Vær så snill å tro, og vær så snill å finne håp og trøst i denne evige sannheten. Vår himmelske Fader har til hensikt at vi skal klare det! Dette er hans gjerning og herlighet. (J. Devn Cornish: “Er jeg god nok? Kommer jeg til å klare det?”, *Liahona*, nov. 2016, 32–33)

Hva kan jeg gjøre for å bli “fullkommengjort gjennom Jesus”?

Søster Carol F. McConkie, tidligere rådgiver i Unge kvinners generalpresidentskap, underviste:

Vårt håp om hellighet er sentrert om Kristus, i hans barmhjertighet og han nåde. Med tro på Jesus Kristus og hans forsoning kan vi bli rene og plettfrie, når vi nekter oss selv ugudelighet [se Moroni 10:32–33] og oppriktig omvender oss. Vi blir døpt i vann til syndenes forlatelse. Vår sjel blir helliggjort når vi mottar Den hellige ånd med et åpent hjerte. Ukentlig tar vi del i nadverdets ordinans. I omvendelsens ånd, og med oppriktige ønsker om rettferdighet, inngår vi en pakt om at vi er villige til å påta oss Kristi navn, minnes ham og holde hans bud, slik at hans Ånd alltid kan være hos oss. Over tid, når vi kontinuerlig streber etter å bli ett med Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, blir vi delaktige i deres guddommelige natur [se 2 Peter 1:4]. (Carol F. McConkie: “I hellig skrud”, *Liahona*, mai 2017, 10)

Eldste Dale G. Renlund i De tolv apostlers quorum underviste:

Gud bryr seg mye mer om hvem vi er og hvem vi blir, enn om hvem vi en gang var. Han er mer opptatt av at vi fortsetter å prøve. (Dale G. Renlund: “Siste dagers hellige fortsetter å prøve”, *Liahona*, mai 2015, 56)